

selv paa Vædringsforslagslisten har angivet, at han vilde stemme.

Hvad angaar Forslaget under Nr. 57 om Understøttelse til Højskoleforstander Rottwitt er det ganske vist stillet af mig, men efter bestemt Opfordring af Udvalget, og jeg har kun stillet dette Forslag for derigennem at lette Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 58.

Det næste Forslag under Nr. 59, stillet af Udvalgets Flertal, om Understøttelse af afstediget Lærer Guldbrandsen kan jeg ikke anbefale. Efter min Overbevisning er denne Lærer Guldbrandsen afstediget med Rette og aldeles ikke af politiske Hensyn. For en Del Aar siden, i 1885 eller 86, var der Klage over ham af politiske Grunde, men den Gang resolberede Ministeriet, at der skulde gives ham en mild lille Advarsel, men at han for Resten skulde blive i sit Embede. Nu derimod kom der stærke Klager, ikke paa Grund af hans politiske Virksomhed, men paa Grund af hans disciplinære Forhold over for Forstanderen og i det hele taget hans Opførsel over for de andre Lærere. For øvrigt skal jeg sige, at en af de Lærere, han særlig var Uvenner med, som han særlig har været i Konflikt med, ogsaa var Venstremand. (Afbrydelse). Ganske vist, han hørte til en anden Side af Venstre, men han var Venstremand, det er sikkert, saa jeg kan ikke anerkende denne Benaevnelse om Kanum som en Højreerede, som han var en Plet paa, og at han derfor fik sin Afsted. Nej, hans Afstedigelse var aldeles nødvendig. Saa indgav han Ansøgning om Understøttelse, da han ikke var pensionsberettiget. Derom hørte jeg de vedkommende Autoriteter. De fraraadede det, og saa fik han ikke noget.

Jeg kan med det samme omtale de litterære Understøttelser, som staa under nogle andre Nummere paa Vædringsforslagslisten, nemlig under Nr. 75—82, ligesom der jo ogsaa er et særligt Forslag til denne Konto af Medlemmer her i Tinget paa Blad 160. — Jeg har stillet Forslaget under Nr. 77 om en fast Understøttelse til krigshistorisk Forfatter, afstediget Kaptajn C. T. Sørensen efter Aftale med min Kollega, Krigsministeren. Krigsministeren mente ikke længere at kunne bruge denne Mand som — hvad skal jeg kalde det — krigsministeriel Historiograf og maatte derfor give ham hans Afsted som saadan, men paa den anden Side mente han, og ogsaa jeg, da han talte med mig om Sagen, at dette, at han havde faaet sin Afsted, ikke var tilstrækkelig Grund til at berøve ham den aarlige Understøttelse, han havde paa Finansloven. Man mente dog, det var rimeligst, da saadanne Understøttelser ellers ikke fandtes paa Krigsministeriets

Budget, at det gik over paa Kultusministeriets; saaledes er denne Sag simpelthen gaaet til. Tillige antog denne Mand selv, at han havde faaet — jeg kan vist ikke sige et Løfte, thi et saadant kunde ikke gives — men dog, at der var stillet ham i Udbyg fra daværende Krigsminister Haffners Side, som antog ham i den Tjeneste, hvorfra han nu har faaet sin Afsted, at han skulde vedblive at beholde de 1,200 Kroner, selv om han en Gang i Tiden fik sin Afsted fra denne Stilling. Da Sagen laa saaledes for, og da jeg tillige ikke kunde se rettere, end at Manden havde præsteret forskellige virkelige gode Ting, særlig den Bog, han har skrevet om Kampen om Norge i 1813—14, fandt jeg, det var vel forsvarligt at optage ham til en saadan aarlig Understøttelse. Nu er der jo fremkommet det Tilfælde — det uheldige Tilfælde, om jeg saa maa sige — at afstediget Kaptajn Sørensen i den allersejeste Tid er optraadt paa en jærlig agitatorisk Maade, dels ved at holde Foredrag i offentlige Forsamlinger og dels ved at udgive en Bog. Jeg mener nu for mit personlige Vedkommende, at der ikke er fjerneste Grund til at tage Hensyn dertil; hans Agitation mod Kjøbenhavns Befæstning gør hverken til eller fra. Jeg er saa overbevist om Nødvendigheden og Nytten af, at vi endelig have faaet Kjøbenhavn saa nogenlunde befæstet, og har det bestemte Haab, at Juldørelsen nok skal komme, at jeg ikke bryder mig det allermindste om, at en afstediget Kaptajn optræder i en eller anden offentlig Forsamling og udtaler sin Mening imod den Mening, Regeringen har. Derfor kan han, naar han ellers er en dygtig Mand, som man maa erkende har visse litterære Fortjenester, meget godt faa en Understøttelse, og det foreslaaet af en Minister, som er saa ivrig for den Sags Gennemførelse, han har angrebet, som jeg er det; mig generer det ikke, at han har angrebet den Sag.

Det lille Forslag, der er stillet af en Del ærede Medlemmer om at forsøge den til Ministeriets Raadighed staaende Sum til kunstneriske og videnskabelige Understøttelser med 500 Kroner, særlig motiveret derved, at man derigennem gør det lettere for Ministeren at tilstaa Gaardejer Niels Rasmussen Søtilde disse 500 Kroner fra næste Aar, har jeg intet imod; hvis Forslaget vedtages, vil jeg betragte det som en Selvfølge, at denne Mand opnaar den Understøttelse, som her er foreslaaet til ham, i det følgende Aar; men jeg kan ikke efterkomme den Opfordring, som den ærede Ordfører rettede til mig, at jeg uden Hensyn til dette Forslags